

[Justitoministoren]

daglig arbejder med sagerne, som skal udføre arbejdet. Og hvad skulle formålet være? Den undersøgelse, som både fru Lissa Mathiasen og jeg kender, og som vi har drøftet, har jo klart vist, at det faktisk forholder sig rigtig godt, når vi taler om åbenhed og offentlighed ved domstolene.

Men hvis det er muligt at tilvejebringe yderligere oplysninger, vil jeg gerne gøre det under det videre arbejde, og jeg håber, det kan ske på en måde, så det både økonomisk, arbejdstidsmæssigt og på anden vis står i et rimeligt forhold til den interesse, der måtte være for informationerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at finansministeren har fremsat dette forslag om udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v. i forbindelse med erhvervsudøvelse, når den udøvende har betydelig gæld til det offentlige. For os at se er det en god opfølgning af Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 71 fra

foråret 1991 om de samme problemer, og på det tidspunkt havde vi jo også en overordnet debat her i Folketinget om det stigende problem med gæld til det offentlige, bl.a. den 2. maj 1991 på grundlag af forslag nr. B 71 og to andre beslutningsforslag fra Socialdemokratiet samt nogle lovforslag fra regeringen.

Med henvisning til denne debat skal jeg derfor ikke gå ind i de mere overordnede ting i lovforslaget, men koncentrere mig om indholdet snarere end om formålet, især fordi der næppe er tvivl om, at Socialdemokratiet er enig i hensigten, nemlig at begrænse gælden til det offentlige og gerne forebygge, at gælden opstår, hvis vi kan det. En samlet gæld på 40 mia. kr. til det offentlige, som for størstedelen skyldes, at en begrænset gruppe af selvstændige erhvervsdrivende ikke kan finde ud af at betale deres gæld, er nok værd at beskæftige sig med.

Modellen for lovens indhold er den samme, der blev anvendt i loven vedrørende hyrevognskørsel, som vi vedtog i foråret, dvs. at der gives hjemmel til at nægte henholdsvis fratage en autorisation eller bevilling, når udøveren har en betydelig gæld til det offentlige. Der er en række fordele forbundet med dette offentlige autorisationssystem, bl.a. en form for kvalitetsstempel, og derfor er det også rimeligt, at man kan markere, at ejeren driver virksomheden på et sundt økonomisk grundlag, hvor der ikke spekuleres i en billig kassekredit ved simpelt hen ikke at betale det, som det offentlige har krav på.

Socialdemokratiet vil lægge følgende principper til grund for den endelige stillingtagen til lovforslaget: For det første skal det alene omfatte selvstændige erhvervsdrivende ud fra den betragtning, at lønmodtagere, som har brug for en form for faglig autorisation for at kunne udfylde en stilling, ikke skal være omfattet som målgruppe, fordi det ikke er den faglige kompetence, vi har med at gøre her. Det drejer sig om gæld, som er opstået i forbindelse med selve erhvervsudøvelsen, og det er primært de selvstændige erhvervsdrivende, vi her må fokusere på. For det andet er det vigtigt, at der er taget alle mulige initiativer til at træffe aftaler om gældens afvikling, uden at det er lykkedes, så der foreligger en bevidst, og man kan sige dadelværdig handling. Og for det tredje, at en mistet autorisation ikke er fortabt